

nerne at sige nej til, og så vil jeg gerne spørge, hvori den afgørende forskel fra puljeholdene ligger. Her var det økonomiske incitament for kommunerne bedre, men trods det blev der i gennemsnit kun ansat 5.500 mennesker om året i den ordning, så hvor er den afgørende forskel, som gør, at det nu skulle være sværere for kommunerne at sige nej?

Det andet, jeg gerne vil spørge ordføreren om, er: Hvad er det egentlig for nogle job, der her tænkes på? Jeg kan forstå af lovforslaget, at der kun vil blive tilbudt en korterevarende uddannelse, så hvilke job er det egentlig reelt, det bliver muligt at overtage for denne gruppe? Og hvordan vil man fra Socialdemokratiets side undgå, at det her kommer til at betyde, at kommunerne undlader at ansætte folk i ordinære job på de områder, der nu kan tilbydes denne gruppe? Hvordan vil man kontrollere, at det ikke bare betyder, at der er nogle andre, der bliver presset ud?

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Når jeg siger, at det er svært at sige nej til servicejob, hænger det selvfølgelig sammen med, at det ikke er på ret mange områder, man får 100.000 kr. med i løntilskud. Man har i de budgetter, der ligger ude i kommunerne, taget højde for, at man havde en aktiveringsforpligtelse over for den gruppe ledige, og det er klart, at der kan komme flere hænder i gang – der kan faktisk komme dobbelt så mange i gang – når man får et fast tilskud fra det offentlige til det.

Om uddannelsesområdet vil jeg sige, at det er jo ikke sådan, at alle, der er langtidsledige på nuværende tidspunkt, ikke har uddannelse til præcis at kunne komme ind på de områder. Det er en af årsagerne til, at det kan være individuelt, om der skal en meget kort eller en lidt længerevarende efteruddannelse til, og det er jo præcis derfor, ordningen bliver placeret i arbejdsformidlingen. Det er arbejdsformidlingen, der får visitationen af de job, fordi det er den, der kender den gruppe, der er til rådighed, og på den måde kan visitere de rigtige – også set i forhold til, hvad der efterspørges, og hvad det er for uddannelser, der skal til.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Eva Kjer Hansen som ordfører.

Eva Kjer Hansen (V):

Lovforslaget indebærer, at der over en 2-årig forsøgsperiode skal gives et årligt løntilskud på 100.000 kr. til kommuner, amter og statslige institutioner, som opretter varige job til ledige på ordinære job- og ansættelsesvilkår. Betingelsen er, at de ledige er på overgangsydelse eller er fyldt 48 år og som minimum har været ledige i 1½ år.

Som begrundelse for lovforslaget nævnes, at aktiveringstilbudene har en relativt begrænset effekt på de ældre langtidslediges chance for at komme i arbejde.

Jamen hvis dét er begrundelsen, så lad os da kigge på aktiveringstilbudene. Dette forslag løser jo ikke noget som helst. Hvad med alle de andre ledige? Hvad med kvaliteten i aktiveringstilbudene? Det var jo dér, vi skulle tage fat på problemerne.

Dette her bliver en dyr løsning, som på sigt kan bidrage til store problemer på arbejdsmarkedet. Der er stor sandsynlighed for, at jobbene bliver varige, og samtidig vil den private sektor fremover komme til at mangle kvalificeret arbejdskraft. Denne ordning vil bidrage til at øge væksten i den offentlige sektor og samtidig mindske udbudet af arbejdskraft i de ordinære job.

Så er spørgsmålet også: Hvad er det egentlig for job, der kan blive tilbudt denne gruppe? Specielt når man ser på uddannelsesmulighederne kan jeg godt være meget bekymret for, hvad det reelt er for job, der vil blive stillet til rådighed for denne gruppe. Og hvordan vil regeringen undgå, at kommuner blot undlader at ansætte nye medarbejdere eller bare afskediger folk på de områder, hvor denne gruppe nu kan besætte jobbene og bringe 100.000 kr. med for hver person?

Det undrer mig, at langtidsledige personer over 48 år nu pr. definition er blevet såkaldt svage mennesker efter regeringens opfattelse, og at det er en gruppe, som nu nærmest skal kategoriseres under »de ældre på arbejdsmarkedet«. Det er jo en gruppe, som derfor vil få sværere ved at finde fodfæste på det ordinære arbejdsmarked. De kan altid blive ansat med tilskud, men er det et særlig opløftende budskab til de mennesker? Nej, det mener jeg ikke.

Der kan også blive problemer med forholdene på arbejdspladsen i det hele taget, fordi der her er tale om personer, som kun er ansat, fordi de har 100.000 kr. med i rygsækken. Det er en